

Tužilac protiv Haradinaja, Balaja i Brahimaja

IT-04-84-T

**Pravilo 92 ter –
Izjava svedoka Radomira Gojkovića**

23. oktobar 2007.

Potpis W. Gojković

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: GOJKOVIĆ**Ime: Radomir****Ime oca: Luka****Nadimak:****Pol: muški****Rođen: 7. avgust 1948.****Mesto rođenja: Crni Vrh****Adresa: -****Opština: Peć****Telefon: -**

Nacionalnost: Srbin**Veroispovest: pravoslavna****Jezik/jezici koje govori: srpski****Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih): srpski (ćirilica i latinica)**

Trenutno zanimanje: predsednik Okružnog suda u Peći, na Kosovu

Potpis U. Gojković

IZJAVA SVEDOKA

1. Studirao sam Pravni fakultet u Prištini, na Kosovu, i diplomirao 1972. godine stekavši zvanje diplomiranog pravnika. Zatim sam počeo da radim kao sudijski pripravnik u Okružnom sudu u Peći. 1975. godine sam izabran za sudiju Opštinskog suda. 1976. godine sam izabran za sudiju Okružnog suda u Peći. To se u mom slučaju dešavalo mnogo brže nego što je uobičajeno zbog nedostatka kadra, a i zato što je morala biti poštovana nacionalna struktura. Opštinski sudovi su sudili za krivična dela za koja je zakonom predviđena kazna zatvora do 10 godina, a okružni sudovi za krivična dela za koja je zakonom predviđena kazna zatvora preko deset godina ili smrtna kazna i druga krivična dela određena posebnim zakonom.
2. Ja sam predsednik Okružnog suda u Peći od novembra 1998. godine. U junu 1999. godine, kancelarija Okružnog suda je preseljena u Leskovac, u Srbiju. Još uvek predsedavam nekim starim slučajevima sa Kosova koji datiraju između 2000. i 2001. godine. Radim na krivičnim i građanskim slučajevima u drugostepenom postupku, donosim rešenja o priznavanju stranih sudskih odluka, amnestija, i na drugim slučajevima gde su većinom stranke Albanci sa teritorije Kosova i Metohije.
3. Istražni sudija mora da radi kao pripravnik dve do tri godine, potom polaže pravosudni ispit, zatim postaje stručni saradnik, pre nego što se bira za za sudiju Opštinskog suda.
4. 1992. godine sve sudije Albanci su napustili svoja mesta, ali Sud je nastavio da radi u njihovom odsustvu. Ostali Albanci, koji su želeli da rade, nastavili su sa radom. Ista situacija je bila u Tužilaštvu i u drugim državnim organima.
5. 1998. godine, krivične istrage su počinjale tako što je policija podnosila krivične prijave Tužilaštvu. Pre nego što je podnosila krivičnu prijavu,

Potpis U. Gojković

policija je mogla da ispita osumnjičenog bez dozvole Tužioca i da prikuplja dokaze.

6. Tužilac je mogao da odbaci prijavu, vrati je policiji da dostavi više informacija ili preduzme druge mere radi otkrivanja krivičnog dela i učinioca.
7. Kada je počinitelj poznat ili ima dovoljno dokaza, Tužilac je mogao od Istražnog sudije da traži da započne sa istragom. Istražni sudija bi saslušao osumnjičenog, prikupio i dokaze i odlučivao da li će sprovesti istragu ili izraziti neslaganje sa zahtevom tužioca za sprovođenje istrage i zatražiti da o tome odluči veće suda (3 sudije).
8. Istražni sudija je, nakon prijema zahteva za istragom, imao ovlašćenje da vrši istragu. (Tužilaštvo je 2006. godine dobilo tu nadležnost, međutim i dalje je odložena primena tog zakona do 2009.).
9. Tužilac nije podnosio zahtev za istragom kada je počinitelj nepoznat. Kada postoji sumnja o tome ko je počinitelj i ima osnova da se veruje da su on ili ona počinili zločin, istraga bi bila smatrana završenom i Istražni sudija bi predmet vratio Tužiocu koji je imao tri mogućnosti:
 - i. da podigne optužnicu protiv navodno osumnjičenog;
 - ii. da stavi predlog da se istraga dopuni
 - iii. ili da izjavu da odustaje od gonjenja.

Ako je optužnica prosledena optuženom i njegovom ili njenom braniocu, oni mogu uložiti prigovor. Tročlano sudsko veće je odlučivalo da li se prigovor prihvata ili odbacuje.

10. 1998. godine moj okrug je imao jurisdikciju nad opštinama Peć, Klina, Istok, i Đakovica u oblasti Dukagjini. To su bila veoma aktivna područja sa velikim brojem aktivnosti OVK. Ja sam radio na oko sto slučajeva vezanih za OVK u toku 1998. godine. Najaktivnija područja su bila Peć, Glodane, Istok, Jablanica, Radavac, Ljubozdan kao i druga sela.

Potpis td. G. Gojković

11. Najčešća vrsta kriminala na kojoj smo radili je bila optužba za "udruživanje lica radi neprijateljske delatnosti i terorističkih radnji". Krivična dela koja su navodena su bila, na primer, pripadništvo OVK, ugrožavanje bezbednosti SRJ i izvršenje drugih terorističkih akata i nasilja.
12. Za ostale zločine bila je neophodna istraga, Albanci su odbijali da prihvate vlasti Srbije. Vodili smo istragu o ubistvima policajaca, vojnika i civila, ubistvima koja su Srbi počinili nad Srbima i Albanci nad Albancima, prevarama, razbojništvima, razbojničkim kradjama, švercu oruzja itd.
13. Čuo sam da ljudi počinju da govore o OVK nakon što je osnovana 1997-1998. godine. Video sam 1998. godine jedan broj naređenja koja je potpisao Ramuš Haradinaj i mnoga druga dokumenta OVK. Annex 1 (ERN U009-6492-U009-6499) sadrži dokumenta, koja se tiču neprijateljskih aktivnosti u kojima je učestvovala OVK, koja mi je dao jedan pripadnik SUP 1998. godine, a koja se odnose na predmet okrivljenog Faika Dodaja i drugih.
14. Najveći problemi koje je SUP imao bili su u području Dukagjini jer je ono bile najbliže albanskoj granici i tamo se redovno dešavalo da se prelazi granica i švercuje oružje. Policija se nije usuđivala da ide u delove područja Dukagjini kao što su Peć, Kapešnica, Drenica, Jablanica, Đakovica i druga sela.
15. Radonjičko jezero i Rznicić su bili u mojoj nadležnosti. Istražni timovi bi se našli pod vatrom i jednom prilikom, kada smo se moj tim i ja vraćali sa istrage u selu Glavičica, u opštini Peć, koje je na pola puta između Peći i Kline, na naše vozilo otvorena je vatra i vozilo je bilo pogodeno pucnjima u prednja i zadnja vrata na levoj strani kola.

Potpis U. Gojković

16. Sredinom 1998. godine područje Dukagjini je za srpske policajce postalo zona u koju se ne ide zbog napada OVK iz vatrenog oružja i drugog naoružanja.
17. Učestali napadi OVK na policiju učinili su našu istragu daleko težom ali, ako smo imali informacije, morali smo da idemo u neku oblast. Mi ipak nismo išli u opasne oblasti u zoni Dukagjini, izuzev ako je to bilo preko potrebno. U periodu 1998.-1999. išli smo u tu oblast mnogo puta, ali ne mogu da se setim koliko često.
18. Nismo odlazili u opasna područja izuzev kada bi policija obezbedila neko područje, a odlazili smo samo dok je bilo dnevne svetlosti. Mapa na kojoj sam obeležio područja u zoni Dukagjini koja su bila izuzetno opasna je **Annex 2** ((ERN U009-6501). Ta područja su Đakovica, Junik, Pljančor, Dujak, Dubrava, Rastavica, Dubrava, Prilep, Prekoluka, Crnobreg, Donji Ratiš, Raušić, Streoc, Glodane, Gramočelje, Firaja, Donje Novo Selo, Skivjane, Janoš, Kodralija, Crmljane, Suke Crmljan, Rakovina, Kraljane i Jablanica. Druga sela i oblasti su takodje bila opasna, kao što su Dašinovac, Dolac, Grabanica, Loćane, Babaloć, Rznić, Požar, Žabelj, Zahać, Ždrelo, Piskote, Nepalje, Kosurić, Ljodja, Barane, kao i oblast Radonjičkog jezera.
19. 1998. i 1999. godine situacija na Kosovu je bila veoma haotična i srpske vlasti su činile šta su mogle da obezbede sigurnost stanovništva i njegove imovine. Mi nismo imali kontrolu nad zonom Dukagjini zbog aktivnosti OVK. Držali smo se dalje od zabranjenih zona osim ako je bilo neophodno da se vrši istraga. Išlo se danju i područje je obezbeđivala policija.
20. Policijske stanice su morale da se zatvore u periodu 1998-1999. godine. Najmanje dve policijske stanice u zoni Dukagjini su zatvorene u periodu od 1998-1999. godine. Jedna je pokrivala sela Gornji Ratiš i Donji Ratiš. One su zatvorene zato što je bilo suviše opasno za policajce da tamo rade i obavljaju svoje dužnosti zbog noćnih napada OVK. Stanica MUP u Juniku

Potpis U. Popović

bila je takođe zatvorena iz istih razloga kao i druge. Još jedna policijska stanica između Đakovice i Dečana je takođe zatvorena jer je bilo suviše opasno za policajce da rade u toj oblasti

9. septembar 1998.

21. 9. septembra 1998. godine primio sam telefonski poziv, kako iz SUP-a tako i iz Tužilaštva, u vezi sa izvesnim brojem tela nađenih u blizini Radonjičkog jezera. Tuzilac je zahtevao da ja vodim istragu – sprovedem određene istražne radnje, jer smo za to bili nadležni.

22. Ja sam istražnom predmetu dao oznaku «KRI 105/98» kao identifikacionu šifru. Slova KRI se odnose na istražni predmet o mestu zločina, a slova KIO se odnose na predmet kada započnete istragu protiv navodnog počinioca. Oznaka predmeta-spisa se menja sa KRI na KIO ukoliko počinitelj bude uhvaćen i ispitan.

23. Kao Istražni sudija zadužen za ovaj slučaj, organizovao sam tim da ide na lice mesta odmah. Članovi tima su bili:

- i. Miladin Popović, okružni javni tužilac (neko na ovako visokoj dužnosti nije bilo uobičajeno da se uključi u istragu, ali ja sam ga uključio zbog očigledno ozbiljnih okolnosti)
- ii. Žarko Gazdić, kriminalistički tehničar
- iii. Ljubiša Đorđević, kriminalistički tehničar
- iv. Goran Jovović, kriminalistički tehničar
- v. Petar Ilinčić, kriminalistički tehničar
- vi. Radovan Zlatković, policijski inspektor
- vii. Goran Mitić, policajac.

Ostali, čijih imena se ne sećam, su takođe bili prisutni na licu mesta.

24. Na lice mesta kod Radonjičkog jezera sam stigao ujutro. Policajci su bili prisutni i obezbeđivali područje. Samo jedan neasfaltiran put je

Potpis U. S. S. S. S.

omogućavao prilaz licu mesta i dve do tri kuće su se nalazile nekoliko stotina metara od lica mesta na obe strane kanala. Došli smo do kanala gde sam video rupe od metaka u zidu kanala i tela kod zida kanala. Naoružani uniformisani policajci su bili tamo i obezbeđivali područje. Nosili su plave maskirne uniforme. Tu nije bilo oklopnih vozila.

25. Predstavnici medija i štampe su bili prisutni. Bio im je dozvoljen pristup licu mesta kako bi ga snimili i postavili pitanja meni, Tužiocu i nadležnima iz MUP-a. Ne znam ko ih je obavestio o lokaciji. Ja ih nisam obavestio i sigurno mi tamo nisu bili potrebni.

26. Otišli su ubrzo nakon što su napravili snimke i obavili intervju. Ja sam pregledao područje i ubrzo sam shvatio da moram da obezbedim stručnjake za sudsku medicinu. Pregledali smo mesto i utvrdili da je bezbedno. Utvrdili smo mere koje moramo preduzeti da bismo to ostvarili.

27. Kad smo stigli do platoa kanala pretražili smo okolnu lokaciju i pronašli delove tela. Prešli smo kanal i opešačili do dela gde strma padina vodi dole do kanjona. U vodi su se nalazila kola marke Opel.

28. Na zemlji kraj kanala sam video metke i čaure od metaka. Video sam tela obučena u civilnu odeću i video sam delove tela kraj zida kanala.

29. Ono što sam video na licu mesta bilo je užasno mesto sa telima i delovima tela na sve strane, smradom, mrvama i krvlju. Bio je to grozan prizor.

30. Primetio sam tela prekrivena zemljom kraj zida kanala i mogao sam da vidim muve kako lete oko tela. U vazduhu se osećao smrad. Prešao sam kanal i video još tela i delova tela.

31. MUP je obezbedio područje. Sledeći korak je bio pribavljanje pomoći od stručnjaka za sudsku medicinu. Rekao sam policajcima da pretraže područje. Devet odabranih fotografija na kojima prepoznajem taj predeo

Potpis U. Gojković

sačinjavaju **Annex 3** (U016-4025; U016-4036; U016-4037; U016-4038; U016-4039; U016-4040; U016-4041; U016-4046 i U016-4047).

32. Naredio sam policajcima (MUP-u) da pretraže teren i provere da li ima još tela ili ostalih materijalnih dokaza u tom području. Nisam obavešten da su pronađeni neki novi dokazi. Policijskim kriminalističkim tehničarima sam dao uputstvo da toga dana ne rade ništa zbog toga što još nismo imali stručnjake za sudku medicinu na raspolaganju. Otišli smo između 2 i 3 sata posle podne. Cela lokacija je bila blokirana i dao sam uputstvo inspektoru MUP-a, Radovanu Zlatkoviću, da obezbedi neposrednu lokaciju i šire područje u toku noći. Mapa, na kojoj je obeleženo aproksimativno područje oko Radonjičkog jezera koje je obezbeđivao MUP za vreme operacije pronalazaženja, predstavlja **Annex 4** (U009-6478).

33. Vratio sam se u kancelariju i napisao pismo Institutu za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Beogradu i tražio pomoć iz oblasti sudske medicine. Odabrao sam taj institut zbog profesionalizma i veštačenja u domenu sudske medicine. Koristio sam usluge insituta i ranije i bio sam upoznat sa njegovom praksom. Pismo sa datumom 9. septembar 1998. predstavlja **Annex 5** (U016-3945).

34. Prepoznajem V000-6866 kao video snimak napravljen 9. septembra 1998. dok sam bio prisutan na licu mesta. Na snimku se mogu videti tela žrtava, meci, čaure metaka i intervju sa jednim policajcem MUP-a. Osoba koja na snimku daje izjavu je Dragutin Adamović iz Novog Sada i tada je bio načelnik SUP-a Djakovica.

10. septembar 1998.

35. Od 10. septembra 1998. na dalje tim, koji je zajedno sa mnom vršio istragu na lokaciji kod Radonjičkog jezera, sačinjavali su:

- i. Zoran Babić, zamenik javnog tužioca
- ii. Milan Stanojević, SUP
- iii. Ljubiša Đorđević, SUP

Potpis U. Gopčević

- iv. Nevojša Avramović, SUP
- v. Radovan Zlatković, SUP
- vi. Goran Mitić, SUP
- vii. Savo Jovanović, SUP
- viii. Goran Jovović, SUP i
- ix. Petar Ilinčić, SUP.

Takođe smo unajmili i fizičke radnike da otkopavaju tela i stavljaju ih u vreće pre transporta na drugu lokaciju.

36. Pripadnici SUP-a, policijski kriminalistički tehničari i ja smo putovali do Radonjičkog jezera i pretražili širi teren i područja kanala i kanjona dole prema jezeru. Našli smo tela u betonskom kanalu, u kanjonu ispred i iza automobila marke Opel, i išli smo peške sve do ušća u Radonjičko jezero. Našli smo tela na obali i takođe smo našli tela u vodi zakačena za stenu ili granu koje su sprečile da ne odu nizvodno kanalom do jezera.

37. Kriminalistički tehničari su obeležili i fotografisali tela delove tela i odeću. Ništa nije pomerano jer smo čekali dolazak stručnjaka za sudsku medicinu.

38. Otprilike u 3 sata posle podne službenici SUP-a su mi rekli da su pronašli neku odeću i neke sumnjive predmete na mestu zvanom Bandera u Dašinovcu. Rekli su da su videli neke odevne predmete, kaiš, tragove krvi i žicu u obliku slova «V». Zemlja je takođe bila izdignuta ukazujući na mogućnost da je to grob. Odveo sam tim u Dašinovac gde su kriminalistički tehničari napravili fotografije i skicu lica mesta. Ja sam napravio zabeleške o lokaciji u Dašinovcu.

39. Kada sam otišao u Dašinovac video sam odeću, žicu i tragove krvi oko izdignute zemlje na mestu koje je očigledno bilo grob. Pre nego što je zemlja uklonjena, napravljene su skica i fotografije. Kada je zemlja uklonjena, našli smo kosti, odeću i ličnu kartu u odeći sa imenom Miloša Radunovića. U istom odevnom predmetu je nađena i dozvola za pušku na ime Slobodana Radoševića. Takođe smo našli papirne novčanice koje su imale rupu od metka u sebi. U odeći su bili posmrtni ostaci dva lica koja su

Potpis U. Gojković

sačinjavale samo kosti. Mogao sam da vidim dve lobanje, jedan par gumenih čizama i jedan par Puma patika. U džemperu koji je tu nađen bile su rupe od metaka a naokolo je bilo nekoliko čaura. Tela su zakopana plitko ispod površine i zemlja je praktično stavljena preko njih.

40. U džepu na grudima Miloša Radunovića našli smo džepni adresar sa savijenim novčanicama i rupom od metka u njima i ličnoj karti. Nekih deset metara od tih tela našli smo delove tela i odevne predmete. Oni su stavljeni u crne vreće za tela.

41. Neko vreme smo pretraživali područje i nismo našli ništa više pa smo napustili područje otprilike oko 4.15 posle podne. Ja sam se vratio do Radonjičkog jezera. SUP je preuzeo predmete i tela, doneo ih do Radonjičkog jezera i predao policajcu SUP-a Radovanu Zlatkoviću. Ja sam dao uputstva policiji da osigurava lice mesta do dolaska stručnjaka za sudsku medicinu idućeg dana, 11. septembra 1998.

42. Kada sam se 10. septembra 1998. vratio iz Dašinovca do Radonjičkog jezera, Radovan Zlatković mi je rekao da je video jedno telo u odvodnom kanalu na poljoprivrednom dobru «Ekonomija». Ja i jedna grupa iz tima smo otišli do poljoprivrednog dobra «Ekonomija» i videli telo u odvodnom kanalu. Ostavili smo telo u istom pložaju i vratili betonske ploče na mesto. Otišli smo do štala gde su se nalazili: bodljikava žica sa ostacima ljudske kose zakačenim na njoj, izgoreli papir i električni kablovi koji su bili vezani za metalne pregrade za stoku. Policija je napravila fotografije i prikupila sve te predmete. Po mom nalogu pretraženo je područje ali ništa više nije nađeno. Zatim smo razgovarali o predstojećim pregledima od strane stručnjaka za sudsku medicinu i saglasili se da upotrebimo podrum hotela «Paštrik» u Đakovici kao improvizovanu mrtvačnicu. Nabavili smo crne vreće za tela a naručen je i kamion za prenos tela do hotela «Paštrik». Obezbeđeni su vozač i policajci su određeni za čuvanje tog vozila.

43. Tela iz Dašinovca, koja su već bila u vrećama, ostala su preko noći kod Radonjičkog jezera. U vreće nismo stavili bilo koja druga tela. Tim je

Potpis H. Gojković

napustio Radonjičko jezero, ostavivši policiju da čuva lice mesta.

11. septembar 1998.

44. Idućeg dana stigli smo na Radonjičko jezero oko 10 sati pre podne. Još

najmanje pet lica nam se pridružilo, i to:

- i. profesor Dušan Dunjić, direktor Instituta za sudsku medicinu i vođa tima, profesor sudske medicine na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu;
- ii. dr Branimir Aleksandrić, stručnjak za sudsku medicinu-patolog
- iii. profesor Marija Đurić-Srejić, antropolog
- iv. dr Dragan Ječmenica, stručnjak za sudsku medicinu-patolog
- v. Radivoje Krajišnik, vozač ili pomoćnik

Prisutni na licu mesta su bili i neki fizički radnici i pomoćnici.

45. Dva tela iz Dašinovca smo predali stručnjacima za sudsku medicinu radi pregleda nakon što su oni došli na Radonjičko jezero.

46. Počeli smo da se bavimo telom na poljoprivrednom dobru «Ekonomija», a stručnjaci za sudsku medicinu su dali uputstvo kriminalističkim tehničarima da naprave fotografije. Kriminalistički tehničari su napravili skicu i obeležili telo brojem «1». Telo obeleženo oznakom «farma Ekonomija 1» je stavljeno u vreću za telo, odneto sa «Ekonomije» i stavljeno u kamion.

47. Nakon što su 9. septembra 1998. videli snimke žrtava kod Radonjičkog jezera, neki civili su došli na lice mesta. Raspitivali su se o svojim rođacima, a ja i profesor Branimir Aleksandrić smo im rekli da će pravovremeno biti obavešteni šta treba da učine u vezi sa procesom identifikacije. Ja sam dao zvanično obaveštenje preko Radija Đakovica, Radija Peć i Televizije Priština, kao i u novinama «Večernje novosti», koje je glasilo da se «rođaci nestalih lica nađenih kod Radonjičkog jezera pozivaju da dođu u MUP Đakovica 17. septembra 1998. između 9 sati pre

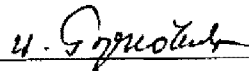
Potpis

u. S. Gojković

podne i 7 sati uveče i donesu najnovije fotografije i svu dostupnu medicinsku dokumentaciju za nestala lica».

48. Voda iz kanala je preusmerena da bi se smanjio dotok u jezero koji je onemogućavao da se tela lakše izvade iz kanala.
49. Svoju istragu sam započeo okupivši sve na platou gde je postavljen otvoren šator. Okupili smo se tamo i dao sam uputstva timu stručnjaka za sudsku medicinu i kriminalističkim tehničarima da obave svoj posao. Tim stručnjaka za sudsku medicinu je tražio da Petar Ilinčić i Goran Jovović naprave fotografije svega što je potrebno da bude obeleženo ili snimljeno.
50. Ceo tim je sledio policajce SUP-a. Stručnjaci za sudsku medicinu su istakli šta žele da bude obeleženo i snimljeno, a kriminalistički tehničari Petar Ilinčić i Goran Jovović su fotografisali dokazni materijal.
51. Neka od tela su ekshumirana, obeležena brojem, fotografisana i stavljena u vreće za tela 11. septembra 1998. Tim stručnjaka za sudsku medicinu je imao vlastiti metod obeležavanja i u suštini oni su bili odgovorni za taj posao. Tim stručnjaka za sudsku medicinu je kasnije ponovo obeležio tela oznakama «R1», «R2», itd. Slova su predstavlja različite lokacije na kojima su tela nađena. Tela nađena u kanalu su bila obeležena sa «R» (što je predstavljalo Radonjičko jezero). Tela nađena na poljoprivrednom dobru «Ekonomija» bila su obeležena sa «Re», a tela nađena u Dašinovcu obeležena su sa «D».
52. Ne mogu da se setim koliko je tela obeleženo toga dana. Našli smo tela u kanalu, izvan kanala i pored zida kanala u kanjonu. Odeća, tela, delovi tela i izgoreli automobil marke Opel su nađeni u kanjonu.
53. Oko 6 sati posle podne napustili smo lice mesta kod Radonjičkog jezera. Ostavili smo tela nađena toga dana na čuvanje policiji koja je ostala kod Radonjičkog jezera.

Potpis

54. U sumrak, oko deset tela iz kanala koji vodi ka Radonjičkom jezeru je stavljeno u vreće i stavljeno u kamion zajedno sa telima iz Dašinovca. Stručnjak za sudsku medicinu je bio u pratnji tog kamiona do privremene mrtvačnice u hotelu «Paštrik». Policijsko vozilo je sledilo kamion. Tela su predana stručnjacima za sudsku medicinu nakon dolaska u hotel «Paštrik».
55. Pregledali smo prostorije hotela «Paštrik» i naložio sam SUP-u da obezbedi dva policajca da obezbeđuju mrtvačnicu u hotelu «Paštrik». Stručnjaci za sudsku medicinu su odlučili da tela stave u prostoriju u podrumu kako bi se izbeglo da budu pomešana. Doktori iz tima stručnjaka za sudsku medicinu su zadržali ključ od podruma. Podrum je obezbeđivala i čuvala policija.

12. septembar 1998

56. 12. septembra 1998. tim stručnjaka za sudsku medicinu se podelio u dve grupe: jedan tim je ostao u hotelu «Paštrik» da vrši autopsiju, a drugi tim se vratio na Radonjičko jezero.
57. Stigao sam na Radonjičko jezero oko 9 sati pre podne. Ronioci iz SUP-a su bili prisutni. Policija je mislila da su tela možda vodom odneta do jezera i verovali su da je potrebno pretražiti deo od kanala koji je najbliži jezeru. Ja ne znam koji deo jezera su pretražili.
58. Narednog dana rad na lokaciji kod Radonjičkog jezera je nastavljen na isti način. Lice mesta i tela su obezbeđivali policajci SUP-a, uključujući Gorana Mitića i Radovana Zlatkovića. Oni su osmatrali i obezbeđivali lice mesta 24 sata dnevno.
59. Pronađeno je desetak tela. Sva su fotografisana i stavljena u vreće za tela. Vreće su, pod policijskom zaštitom, i u prisustvu jednog od stručnjaka za sudsku medicinu, stavljene u kamion i prenete u hotel «Paštrik». Uveče su predane stručnjacima za sudsku medicinu u hotelu «Paštrik».

Potpis W. Gojković

60. Preostala tela iz Radonjičkog jezera su ostavljena pored kanala i preko noći ih je čuvao tim Mitića i Zlatkovića.
61. Ja sam na Radonjičkom jezeru ostao ceo dan dok nisam krenuo za timom te večeri kada se već spuštao mrak. Mislim da toga dana nisam otišao u mrtvačnicu u hotelu «Paštrik».

13. septembar 1998.

62. 13. septembra 1998. nisam išao na Radonjičko jezero zato što je padala jaka kiša i nije bilo moguće raditi na licu mesta. Policajci SUP-a su još uvek čuvali tela i područje lica mesta kod Radonjičkog jezera.
63. Otišao sam u mrtvačnicu gde je tim stručnjaka za sudsku medicinu vršio autopsije na telima. Radili su u jednoj velikoj prostoriji. Jednim pogledom sam mogao da sagledam sve. Tim stručnjaka za sudsku medicinu radio je na telima koja su bila položena na nekoliko stolova. Video sam obeleženu odeću na betonskom podu.
64. U mrtvačnici nije bilo civila. Ni u jednom trenutku u toku dana nije im bio dozvoljen ulaz. Ne znam koliko autopsija je urađeno toga dana. Ostao sam u mrtvačnici dok nisu završili svoj posao otprilike između 6 i 7 sati uveče. Otišao sam sa timom i mrtvačnica je zaključana, a ključ su zadržali stručnjaci za sudsku medicinu. U svako doba mrtvačnicu su čuvala dva ili tri policajca.

14. septembar 1998.

65. 14. septembra 1998. opet je padala jaka kiša i bilo je nemoguće raditi bilo šta na lokaciji kod Radonjičkog jezera. Tim stručnjaka za sudsku medicinu je nastavio sa autopsijama i završili su svoj posao otprilike oko 7 sati uveče. Predstavnicima medija ili štampe nije bio dozvoljen pristup u mrtvačnicu za vreme autopsija sve dok sve nije bilo završeno 17. septembra 1998. godine. Kasnije toga dana iz mrtvačnice sam otišao

Potpis U. S. J. Golub

zajedno sa timom. Vrata su zaključana a ključ su zadržali stručnjaci za sudsku medicinu. Mrtvačnicu je čuvala policija.

15. septembar 1998.

66. 15. septembra 1998. sam otišao na Radonjičko jezero oko podne sa timom za sudsku medicinu. Lice mesta je još uvek obezbeđivao SUP. Profesor Dušan Dunjić i profesor Marija Đurić-Srejić su ostali u mrtvačnici, a profesor Branimir Aleksandrić i profesor Dragan Ječmenica su bili na licu mesta kod Radonjičkog jezera. Ponovo smo pretražili celo područje sa fizičkim radnicima, SUP-om i roniocima, ali nismo našli ništa novo.
67. Toga dana završili smo prikupljanje svih tela na lokaciji Radonjičkog jezera. Dok smo poslednje telo stavljali u vreću odjeknula je eksplozija u blizini mesta u kanjonu gde smo radili, ali niko nije bio povređen. Došla je sa desne strane, u pravcu leve strane kanjona gledano nizvodno, t.j. otprilike sa zapada na istok.
68. Poslednja od pronađenih tela su stavljena u kamion i te večeri odvezena pod pratnom SUP-a i stručnjaka za sudsku medicinu u hotel «Paštrik». Ja i tim smo napustili lokaciju kod Radonjičkog jezera dok je istu još uvek obezbeđivala policija.
69. U hotel «Paštrik» smo se vratili u koloni sa policijom i stručnjacima za sudsku medicinu, kao i kamionom koji je prenosio poslednju grupu tela nađenih kod Radonjičkog jezera. Kada su preostala tela predana stručnjacima za sudsku medicinu, oni su zaključali mrtvačnicu i završili za to veče. Stručnjaci za sudsku medicinu su opet zadržali ključ od podruma. Mislim da su 34 tela ekshumirana kod Radonjičkog jezera, u Dašinovcu i na poljoprivrednom dobru «Ekonomija» za vreme operacije prikupljanja tela između 11. i 15. septembra 1998. godine.

Potpis

16. septembar 1998.

70. 16. septembra 1998. stručnjaci za sudsku medicinu su vršili autopsije dok nisu završili svoje preglede negde oko ponoći. Ja sam otišao na Radonjičko jezero i zvanično zatvorio mesto zločina po završetku istrage iste večeri.

17-19. septembra 1998.

71. 17. septembra 1998. godine proces identifikacije je započeo u mrtvačnici u hotelu «Paštrik». Putem medija eventualna rodbina je obavještena da ode u SUP Đakovice jer nije bilo bezbedno da se javno okuplja veći broj ljudi. Policija ih je dovela u hotel «Paštrik» da vide da li mogu da identifikuju svoje rođake. Od rodbine je zatraženo da donese fotografije, zubne kartone, medicinske kartone i sve što bi moglo da pomogne eventualnoj identifikaciji.

72. Između 17. i 19. septembra 1998, rođaci nestalih lica su došli da pogledaju tela i odeću. Veliki broj je jednostavno došao da vidi posmrtno ostatke – a posebno 17. septembra. Albanci se nisu zadržavali dugo. Oni bi samo ušli u mrtvačnicu, pogledali i otišli. Ljudi su došli iz raznih mesta da vide da li mogu da identifikuju rođake: neki su došli čak iz Podgorice, iz Crne Gore, Vojvodine i ostalih krajeva Srbije.

73. Procedura za identifikaciju je bila sledeća: potencijalni rođaci su davali stručnjacima za sudsku medicinu neophodne podatke o nestaloj osobi. Tada im je pokazivana odeća sa tela i upitani su da li imaju bilo kakve fotografije i medicinsku dokumentaciju. Rođacima su takođe pokazivani lični predmeti nađeni na licu mesta. Stručnjaci su pitali rođake da li išta prepoznaju. Ukoliko su rođaci prepoznali odeću ili predmete, stručnjaci za sudsku medicinu su beležili značajne pojedinosti kao što su fizičke karakteristike žrtve, godine, pol, visina, težina, prethodne povrede, medicinska i stomatološka anamneza. Stručnjaci za sudsku medicinu su zatim upoređivali podatke o licu pre smrti sa posmrtnim podacima. Ako su

Potpis W. Sijunol

bili zadovoljni podudarnošću informacija, žrtva se smatrala identifikovanom. Ako je više od jednog rođaka došlo da identifikuje istu žrtvu, ja sam tražio samo ličnu kartu osobe koja je primila i potpisala prijem posmrtnih ostataka žrtve i smrtovnicu jer sam telo mogao da predam samo jednoj osobi.

74. Prizori su bili veoma dirljivi a neki ljudi nisu bili sposobni da govore.

75. Kada smo tim stručnjaka za sudsku medicinu i ja bili ubedjeni identifikacijom tela i kada sam ja bio uveren u utvrđeni identitet rođaka koji je došao da traži posmrtne ostatke žrtve (putem uvida u ličnu kartu i ostala dokumenta), primenjivali smo sledeću proceduru. Telo je ostavljano u vreći za telo (ako je rodbina tako želela), i stavljano u metalni kovčeg zajedno sa odećom i ostalim predmetima. U svaki kovčeg je takođe stavljan identifikacioni karton koji se poklapao sa brojevima pod «R», «Re» ili «D», koje su dodelili stručnjaci za sudsku medicinu. U jednom slučaju pet identifikacionih kartona je stavljeno u jedan kovčeg pošto je on sadržao pet neidentifikovanih delova tela različitih žrtava.

76. Metalni kovčeg je zatvaran korišćenjem opreme za zavarivanje i zatim je metalni kovčeg stavljan u drveni sanduk. Posmrtne ostatke žrtava je u sanduk stavljala rodbina, ukoliko su želeli to da učine u skladu sa pravoslavno tradicijom. U suprotnom, to su činili fizički radnici pod nadzorom stručnjaka za sudsku medicinu i u mom prisustvu. Sanduci su tada zatvarani i na poklopcu je ispisivano ime žrtve, godina rođenja i smrti, mislim bilo ispupčenim belim slovima i brojevima ili glatkim belim slovima i brojevima.

77. Nakon stavljanja potpisa, članovi porodice su odnosili sanduke.

78. Između 17. i 19. septembra 1998. identifikovano je 12 žrtava. Mislim da je prva identifikovana osoba bio Velizar Stošić koga je prepoznao njegov sin. Prepoznao je oca po soknama, cipelama i metalnom šrafu u nozi kojim je pričvršćen stari prelom. Takođe je prepoznao očev sat. Identifikaciju je

Potpis 4. Stojanović

uradio u prisustvu mene i stručnjaka za sudsku medicinu, a ja sam obezbedio da sin potpiše dokument o tome da je primio telo i primerak smrtovnice svog oca.

79. Druga identifikovana žrtva je bio Slobodan Radošević. Ne sećam se ko iz porodice je identifikovao telo, ali uverio sam se tada u njihov identitet proverivši njihove lične karte. Sećam se da je kod njega nađena dozvola za pušku, ali to nismo smatrali automatskom identifikacijom.

80. Miloš Radunović je takođe identifikovan. Ne sećam se ko iz porodice je identifikovao telo, ali uverio sam se tada u njihov identitet proverivši njihove lične karte. I opet, iako je on identifikovan prema ličnoj karti, dozvoli za pušku i jakni, urađene su druge provere da bi se obezbedila tačna identifikacija.

81. Rodaci su takođe identifikovali posmrtno ostatke Ilire i Tusha Frokaja, Ilije Antića, Vukosave Vukošević i Darinke Kovač.

82. Profesor Dušan Dunjić je rođacima, koji nisu bili sigurni u identifikaciju svojih rođaka, kazao da mogu u svako doba kasnije da stupe u kontakt sa stručnjacima za sudsku medicinu.

83. Neidentifikovana tela smo predali Milanu Stanojeviću, načelniku SUP-a Đakovice, i nadležnom u komunalnom preduzeću «Čabrat» iz Đakovice. U 2 sata posle podne 19. septembra 1998, preostala neidentifikovana tela nađena kod Radonjičkog jezera stavljena su u vreće, obeležena i stavljena u zapečaćene kovčege koji su na poklopcu imali oznake belim slovima i brojeve koji su se odnosili na šifrovani naziv mesta, koji su dodelili stručnjaci za sudsku medicinu, kao što su «R1», «E2», «Re 1» i «D».

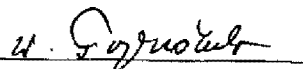
84. Nalog koji smo potpisali načelnik SUP-a Milan Stanojević, profesor Dušan Dunjić i ja predstavlja **Annex 6** (U016-4109-U016-4112). Taj nalog se odnosi na predavanje neidentifikovanih žrtava nađenih kod Radonjičkog

Potpis U. Gojković

jezera SUP-u radi prevoza i sahrane na groblju Piskote u Đakovici. Kasnije smo sva trojica ponovo potpisali još jedan primerak istog dokumenta, a tom prilikom ga je potpisao i predstavnike «Čabrata». Dvadeset i jedan kovčeg sa neidentifikovanim telima je predat SUP-u, od kojih je jedan sadržao posmrtno ostatke pet mogućih žrtava. Znam za broj kovčega, jer mogu da ih izbrojim u izveštaju koji je priložen u Annexu 6. SUP je bio odgovoran da vrši obezbeđenje tela na lokacijama kod Radonjičkog jezera, u Dašinovcu, na poljoprivrednom dobru «Ekonomija», prilikom transporta tela sa lica mesta do mrtvačnice u hotelu «Paštrik» u Đakovici, od mrtvačnice u hotelu «Paštrik» do groblja Piskote i tokom sahrane.

85. Tela i kovčezi su pod policijskom pratnjom napustili mrtvačnicu na putu za groblje Piskote. Kada sam ja otišao iz nje, mrtvačnica je bila potpuno prazna. Vrata mrtvačnice su zatvorena i ključ je vraćen osoblju hotela «Paštrik».
86. Ja nisam išao na groblje Piskote ali mislim da je jedan stručnjak za sudsku medicinu otišao sa kolonom. Po mom saznanju, sve neidentifikovane žrtve nađene kod Radonjičkog jezera, u Dašinovcu i na poljoprivrednom dobru «Ekonomija» su sahranjene 19. septembra 1998. na groblju Piskote.
87. Dokumenta koja se odnose na istragu na lokacijama Radonjičko jezero, poljoprivredno dobro «Ekonomija» i Dašinovac sačinjavaju Annex 7 (U009-6659-U009-6663; U009-6669-6674; i U009-7563-U009-7568).
88. Dokumenta, koja se odnose na istrage vezane za Ramusha Haradinaja, Hiljmija Haradinaja, Dauta Haradinaja, Envera Haradinaja i Rasima Haradinaja, izvršene od strane Suda u Peći, predstavljaju Annex 8 (U009-6675-U009-6677; U009-6690-U009-6693 i U009-6873).
89. Nekoliko dokumenata, koja sadrže krivičnu istragu protiv neimenovanih počinioca i izjave svedoka s tim u vezi predstavljaju Annex 9 (U009-6898-U009-6902 i U009-7043-U009-7056).

Potpis

90. Dokumenta koja se odnose na dva lica, koja su policiji pokazala mesta zločina kod Radonjičkog jezera, predstavljaju **Annex 10** (U009-7144-U009-7146; U009-7137-U009-7138 i U009-7139-U009-7142).
91. Primio sam veliki dosije dokumenata od gospodina Milisava Čogurovića 25. maja 2006. godine i među njima odabrao izvestan broj njih koja se odnose na istragu kod Radonjičkog jezera i Ramusha Haradinaja. Ta koja sam odabrao sačinjavaju **Annex 11** (U009-7250-U009-7254; U009-7293; U009-7380-U009-7383 i U009-7469).
92. Poznato mi je da je postojala istraga o slučaju brace Krista i Ljeka Pervorfi iz sela Dujak, opština Djakovica, zbog krivičnog dela iz čl. 125, kažnjivo po čl. 139, stav 1 KZ SRJ. Ovo otuda što je od okružnog suda u Peći, od strane Ministarstva inostranih poslova, po zahtevu Haškog tribunala, tražena dostava zapisnika o njihovom saslušanju. Usledio je odgovor suda pod brojem I su br. 29/07 od 18. oktobra 2007.
93. Istragu je novembra 1998. vodio istražni sudija Čadjenović Veselin iz Okružnog suda u Peći. Okrivljene je sigurno upoznao sa pravom da mogu angažovati branioca-advokata. Ja sam bio predsednik suda, i u Veću sastavljenom od tri sudije, i okrivljenima smo, nakon mesec dana prvobitnog pritvora u svrhe istrage, produžili pritvor za još 2 meseca, a nakon toga Vrhovni sud Srbije još za 3 meseca. Odredjivanje i produžavanje pritvora je regulisano zakonom. To se čini na osnovu spisa odn. dokaza koji su u spisima sadržani. Znači, okrivljeni ne pisustvuju kada se pritvor produžava. Međutim, mora im se dostaviti primerak rešenja protiv koga imaju pravo žalbe. Da li su se tim pravom koristili, ja ne znam. To se može utvrditi na osnovu spisa. Ovi podaci su dati na osnovu stanja iz upisnika.
94. Nije mi poznato da postoji žalba ili izjava Leka Pervorfija da je tokom pritvora bio tučen i maltretiran od strane MUP-a.

Potpis

95. 19. januara 1999. godine Medicinski fakultet u Beogradu je zatražio da finskom timu stručnjaka za sudsku medicinu dozvolim pristup dosijeu istrage kod Radonjičkog jezera. Iako sam potvrdio prijem zahteva i saglasio se sa tim da im se dozvoli pristup dosijeu, tim stručnjaka za sudsku medicinu nikada nije došao po dosije. Annex 12 (U003-2072) se odnosi na taj zahtev.

POTVRDA SVEDOKA

Pročitao sam ovu izjavu i potvrđujem da sadrži sve što sam rekao po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrijebiti kao dokazni materijal u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na području bivše Jugoslavije od 1991. godine. Takođe sam svestan da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: U. Gojković

Datum: 23. 10. 2007. 20g.

Potpis U. Gojković

INDEKS ANEKSA

Aneks	ERN brojevi	Opis
1	U009-6492-U009-6499	Dokumenta koja se odnose na neprijateljske aktivnosti OVK.
2	U009-6501	Mapa zone Dukagini na kojoj su obeležena posebno opasna područja.
3	U016-4025 U016-4036 U016-4037 U016-4038 U016-4039 U016-4040 U016-4041 U016-4046 U016-4047	Devet fotografija lokacije na kojoj su nađena tela.
4	U009-6478	Mapa na kojoj je približno obeleženo područje oko Radonjičkog jezera koje je MUP obezbeđivao u toku operacije prikupljanja tela.
5	U016-3945	Pismo sa datumom 9. septembar 1998, upućeno Institutu za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Beogradu, kojim se traži pomoć u oblasti sudske medicine.
6	U016-4109-U016-4112	Nalog koji su potpisali Milan Stanojević, profesor Dušan Dunjić i Radomir Gojković, a koji se odnosi na predaju neidentifikovanih žrtava nađenih kod Radonjičkog jezera SUP-u radi prevoza i sahrane na groblju Piskote u Đakovici.
7	U009-6659-U009-6663 U009-6669-U009-6674 U009-7563-U009-7568	Dokumenta koja se odnose na istragu kod Radonjičkog jezera, na poljoprivrednom dobru «Ekonomija» i u Dašinovcu.
8	U009-6675-U009-6677 U009-6690-U009-6693 U009-6873	Dokumenta koja se odnose na istrage o Ramushu Haradinaju, Hiljmiji Haradinaju, Dautu Haradinaju, Enveru Haradinaju i Rasimu Haradinaju koje je sprovodio Sud u Peći.
9	U009-6898-U009-6902 U009-7043-U009-7056	Dokumenta koja sadrže beleške o krivičnim istragama protiv neimenovanih izvršioaca i izjave svedoka povezane sa tim istragama.
10	U009-7144-U009-7146 U009-7137-U009-7138 U009-7139-U009-7142	Dokumenta koja se odnose na dva lica koja su policiji pokazala lokaciju kod Radonjičkog jezera.
11	U009-7250-U009-7254 U009-7293 U009-7380-U009-7383 U009-7469	Odabrana dokumenta koja se odnose na istragu kod Radonjičkog jezera i Ramusha Haradinaja.
12	U003-2072	Dokument koji se odnosi na zahtev koji je podneo finski tim stručnjaka za sudsku medicinu za pristup dosijeu o istrazi kod Radonjičkog jezera.

Potpis

